

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2012/19/432

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [appellante], woonachtig te Rotterdam, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Psychologie, om geen extra herkansingen aan te bieden.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 3 april 2012 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd 28 maart 2012. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 18 april 2012 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 4 mei 2012 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 21 juni 2012.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter Examencommissie] en [secretaris Examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante volgt de masteropleiding Psychologie, afstudeerrichting Arbeids- en Organisationspsychologie. Door familieomstandigheden heeft zij de herkansingen van twee tentamens, te weten Sociale Processen in Organisaties, en Leiderschap en Organisatie niet kunnen afleggen. Appellante heeft verzocht deze tentamens alsnog dit studiejaar af te mogen leggen, omdat zij grote studievertraging vreest, als zij daartoe niet in staat wordt gesteld. Appellante loopt dan het gevaar de opslag op het collegegeld voor langstudeerders te moeten betalen. Tot slot geeft appellante te kennen dat het opnieuw volgen van deze vakken naast haar reguliere studieverplichtingen en haar werkzaamheden een te grote belasting vormt.

Verweerster wijst het verzoek af, omdat een bijzondere omstandigheid als zodanig geen recht geeft op een extra herkansing. Alleen indien er sprake is van onevenredig grote studievertraging als gevolg van die bijzondere omstandigheid kan verweerster een extra tentamenkans toestaan. Verweerster stelt dat in het geval van appellante van een dergelijke studievertraging sprake is als zij de vakken van de masteropleiding heeft afgerond met uitzondering van de bovenvermelde vakken en deze niet op korte termijn zal kunnen afleggen. Op dit moment is er nog geen sprake van studievertraging, omdat appellante al kan beginnen aan de stage en de masterthese. Verweerster zet uiteen dat appellante nog enkele omvangrijke verplichtingen heeft af te ronden, waaronder de masterthese. Appellante kan de opnieuw te volgen vakken en de resterende verplichtingen zelf zo plannen dat zij zo min mogelijk studievertraging oploopt. Verweerster houdt geen rekening met de werkzaamheden van appellante, daar zij een voltijdse opleiding volgt.

III. Standpunten van partijen

Appellante stelt dat de afwijzing van haar verzoek om extra tentamengelegenheden niet is gemotiveerd. Zij verwacht door deze afwijzing grote studievertraging op te lopen, omdat zij naast haar reguliere studieactiviteiten ook nog eens de te herkansen vakken zal moeten volgen. Verder klaagt appellante over de wisselende informatie over de mogelijkheid met haar stage en masterthese te beginnen, nu zij nog niet alle vakken van de opleiding heeft afgerond. Voorts verwacht appellante bij het schrijven van de masterthese hinder te ondervinden van de beperkte aanwezigheid van haar begeleid(st)er in de zomerperiode.

Verweerster verwijst voor haar standpunt naar de Onderwijs- en examenregeling. Daarin is verwoord onder welke omstandigheden een extra tentamengelegenheid kan worden toegekend. Het moet dan gaan om bijzondere omstandigheden en daardoor ontstane studievertraging die niet op een andere wijze kan worden beperkt. Pas aan het eind van de opleiding zal duidelijk zijn welke studievertraging een student heeft opgelopen. In het geval van appellante was op het moment van het indienen van haar verzoek geen sprake van studievertraging die verband hield met de bijzondere omstandigheden. Zij kan de onderhavige vakken het komend studiejaar volgen. Er is geen sprake van een blokkade waardoor appellante haar studie niet aaneengesloten voort zou kunnen zetten. Zou appellante niet verder kunnen studeren, omdat er in haar situatie geen aanbod meer is (een 'onstudeerbaar programma'), kan zij opnieuw een verzoek voor een extra herkansing indienen. Verweerster zet uiteen dat het haar beleid is om het aanbieden van extra herkansingen slechts in zeer beperkte mate toe te staan.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de regeling voor een extra herkansing voortvloeit uit artikel 12 lid 7 van de Onderwijs- en examenregeling van de opleiding. Uit de toelichting van verweerster leidt het College van Beroep af dat verweerster deze bepaling toepast met inachtneming van artikel 17 van de Regels en Richtlijnen. De afweging of een verzoek voor een extra herkansing voor honorering in aanmerking komt, wordt door verweerster slechts geacht aan de orde te zijn aan het eind van de opleiding, tenzij tijdens de studie het programma voor de student 'onstudeerbaar' wordt geacht. 'Onstudeerbaar' wordt door verweerster blijkbaar begrepen als: het ontbreken van een voor de student geschikt aanbod om de opleiding zonder noemenswaardige vertraging te vervolgen. Een bijzondere omstandigheid geeft verweerster wel eerder aanleiding tot toekenning van een extra tentamenkans, maar speelt slechts een ondergeschikte rol.

Het College van Beroep stelt vast dat verweerster verzoeken tot het verlenen van een extra tentamenkans beoordeelt door de belangen van de student, het docentencorps en de kwaliteit van de tentaminering af te wegen. Verweerster hanteert als algemene beleidslijn dat extra tentamengelegenheden voornamelijk aan het eind van de opleiding worden toegekend of als er sprake is van een 'onstudeerbaar' programma. Het College van Beroep volgt verweerster in haar opvatting dat door op deze wijze de verschillende belangen af te wegen in voldoende mate aan het belang van zowel de student als de instelling tegemoet wordt gekomen. De algemene beleidslijn van verweerster is naar het oordeel van het College van Beroep niet onredelijk.

Vraag is dan vervolgens of de toepassing van deze algemene beleidslijn in het onderhavige geval eveneens niet onredelijk moet worden geacht. Naar het oordeel van het College van Beroep zijn er door appellante geen zodanige feiten en omstandigheden aangevoerd dat de hierboven geschetste algemene beleidslijn van verweerster in het onderhavige geval buiten toepassing zou moeten worden gelaten. Om die reden wordt het beroep van appellante ongegrond verklaard.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 23 juli 2012 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CP Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt €42,-.